

Ryhmä: 1

FCI:n numero: 313
Hyväksytty: FCI 14.4.1999
SKL-FKK 24.10.1999

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

SCHAPENDOES **(SCHAPENDOES)**

1/4

Alkuperämaa: Alankomaat

KÄYTTÖTARKOITUS: Schapendoes on paimenkoirarotu, jota on käytetty ja yhä käytetään lammaslaumojen paimennukseen. Koska lampaat laiduntavat pääasiallisesti hiljaisilla ja syrjäisillä alueilla on tärkeää, että schapendoes on hyvin kestävä, liikkuvainen ja nopea. Älykkyys, kyky työskennellä itsenäisesti ja hypätä ketterästi ovat rodun olennaisia piirteitä. Schapendoesin tulee olla todellinen paimenkoira luonteeltaan, ruumiiltaan ja sielultaan.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 1 lammis- ja karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat).

Alaryhmä 1 lammaskoirat.

Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Vuosisadan vaihteen molemmin puolin schapendoesia oli Alankomaissa kaikkialla, missä oli kangasmaata ja lammaslaumojia. Paimenet arvostivat rodun väsymätöntä työskentelyhalua ja älykkyyttä. Schapendoes kuuluu pitkäkarvaisten paimenkoirarotujen laajaan ryhmään. Tyypillistä näille roduille on pään runsas karvoitus. Schapendoesin sukulaisrotuja ovat partacollie, puli, polski owczarek niziny, vanhaenglanninlammaskoira, briard, bergamasco ja Hessenin, Odenwaldin ja Ala-Reinin alueilla esiintyvä saksalainen ”schafspudel”. Nämä kaikki keskenään samantyyppiset koirat ovat vuoristokoirien pieniä muunnoksia. Tunnettu koira-asiantuntija P.M.C. Toepoel on schapendoes-rodun kehittäjä. Hänen ansiostaan kiinnostus rotua kohtaan heräsi toisen maailmansodan aikana.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

Rotu oli lähes kadonnut vuosien 1940 ja 1945 välisenä aikana. Silloin käytettiin siitokseen jokaista schapendoesia, joka kyettiin löytämään. Schapendoesin rotujärjestö perustettiin vuonna 1947 ja Raad van Beheer (Hollannin Kennelklubi) tunnusti rodun väliaikaisesti vuonna 1952. Vuonna 1954 laadittiin rotumääritelmä ja aloitettiin rotukirjan pito. Rotu hyväksyttiin lopullisesti vuonna 1971, jonka jälkeen vain rekisteröityjä koiria on käytetty siitokseen.

YLEISVAIKUTELMA: Kevytrakenteinen ja pitkäkarvainen. Säkäkorkeus on 40 - 50 cm. Liikkeet ovat vaivattomat ja joustavat. Schapendoes on erittäin hyvä hyppääjä.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Schapendoes on normaalisti ja tasapainoisesti rakentunut paimenkoira, jolla on valpas ja rohkea luonne. Se on älykäs, tarkkaavainen, iloinen, eloisa, ystävällinen ja temperamentikas. Se on erittäin kiintynyt ja uskollinen tutuille ihmisille.

PÄÄ: Runsas karvapeite saa pään vaikuttamaan todellista suuremmalta ja etenkin leveämmältä.

KALLO-OSA: Lähes litteä. Otsauurre on kohtuullinen. Kulmakaaret ovat voimakkaasti erottuvat. Kallon leveys on hieman suurempi kuin etäisyys otsapenkeereestä niskakyhmyyn.

OTSAPENGER: Selvästi erottuva, mutta ei jyrkkä. Kuono-osan ylälinja on hieman kallon linjaa alempana.

KUONO-OSA: Lyhyempi kuin etäisyys otsapenkeereestä niskakyhmyyn, tuskin lainkaan kapeneva ja kauttaaltaan syvä; kuononkärki on leveä ja vain hieman pyöristynyt. Sivulta katsottuna alaleuan tulee olla selvästi näkyvissä suun ollessa kiinni.

PURENTA: Normaalisti kehittynyt leikkaava purenta.

POSKET: Poskikaaret ovat voimakkaasti erottuvat.

SILMÄT: Melko suuret ja pyöreät. Ne eivät ole ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat. Silmät sijaitsevat pikemminkin kallon etuosassa kuin sen sivuilla. Ne ovat väriltään ruskeat; eivät saa vaikuttaa mustilta. Silmänvalkuainen saa näkyä vain jos koira suuntaa katseensa voimakkaasti sivullepäin. Ilme on avoin, rehellinen ja eloisa. Silmien muoto ja väri sekä ilme ovat hyvin rodunomaiset.

KORVAT: Melko ylös kiinnittyneet, eivät suuret eivätkä paksut. Ne ovat vapaasti, mutta eivät päänmyötäisesti riippuvat. Korvat ovat runsaskarvaiset ja liikkuvaiset, mutta niiden ei tulisi erottua pään ääriviivoista.

KAULA: Vahva ja kuiva. Pään asento on korkea.

RUNKO: Hieman korkeuttaan pitempi, kevytluustoinen, notkea ja joustava.

LANNE: Kaareva, voimakas ja lihaksikas.

LANTIO: Selvästi viisto.

SCHAPENDOES

3/4

RINTAKEHÄ: Syvä; kylkiluut ovat kohtuullisesti tai selvästi kaartuneet ja taakseulottuvat.

ALALINJA JA VATSA: Alalinja ei ole liian nouseva.

HÄNTÄ: Pitkä, runsaskarvainen ja hapsuinen. Hännän asento on rodun erityispiirre. Koiran ollessa levossa häntä riippuu alaspäin, ravatessa se nousee melko korkealle ja heilahtelee hieman kaartuneena puolelta toiselle. Koiran laukatessa häntä ojentuu suoraksi ja hypätessä se toimii selvästi peräsimenä. Tarkkaavaisen koiran häntä voi nousta korkealle, se ei kuitenkaan koskaan saisi olla tiukasti selän päällä.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat suorat ja kevytluustoiset. Hyvien kulmausten tulisi korostaa eturintaa.

RANTEET: Joustavat.

KÄPÄLÄT: Melko suuret, joustavat, leveät ja muodoltaan soikeat. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä. Päkiät ovat paksut ja kimmoiset, päkiöiden välit ovat runsaskarvaiset. Kannukset sallitaan.

TAKARAAJAT

KINTEREET: Kohtuullisesti kulmautuneet ja lihaksikkaat.

VÄLJALAT: Lyhyet.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Työskennellessään schapendoes laukkaa mieluummin kuin ravaa, joten liikkeiden tulee olla keveät ja joustavat vailla turhaa energiankäyttöä. Koiran tulee kyetä hyppäämään hyvin ja kääntymään nopeasti.

KARVAPEITE

KARVA: Karvapeite on tiheä ja aluskarva riittävä. Karva on pitkä, runsaat 7 cm tai ylikin koiran takaosassa. Karva ei ole sileää vaan hieman laineikasta. Selvästi kihara tai säkkärä karvapeite ei ole sallittu. Karvat kasvavat hyvin tiheästi; ne ovat hienolaatuiset ja kuivat, mutta ennen kaikkea eivät koskaan silkkiset. Siellä missä karvapeite on pitkä, sillä on taipumus olla töyhtömäisesti koholla. Tällöin koiran ympärysmitta etenkin takaosassa vaikuttaa todellista suuremmalta. Schapendoesilla on erittäin voimakas karvapeite pääläella, viikset ja parta.

VÄRI: Kaikki värit ovat sallitut. Toivotuimmat värit ovat siniharmaasta mustaan.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 43 - 50 cm, nartut 40 - 47 cm.

SCHAPENDOES

4/4

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.